

BENITO MUSSOLINI

Benito Mussolini, rojen 29. 7. 1883; umrl 28. 4. 1945, je bil ustanovitelj italijanskega fašizma in od 1922-43 premier Italije, kjer je vladal kot diktator od približno leta 1925. Njegov oče je bil protiklerikalni socialistični kovač. Kot otrok je Benito Mussolini bil nevzgojen in divji. Delil je očetove poglede in jim dodajal svoje, ki jih je pobiral iz del piscev BLANQUIja, NIETZSCHEja in SORELA. Postal je občasni učitelj in novinar in nekaj let preživel v Švici in Avstriji. Poročil se je s kmečko deklico RACHELE GUIDI in imel 5 otrok.

Leta 1912 je postal urednik Milanskega časopisa socialistične stranke "AVANTI!". Ko se je 1914 začela 1. svetovna vojna, je v člankih nasprotoval italijanskemu sodelovanju, a se je kmalu premislil in zagovarjal udeležbo na strani ANTANTE. Zato so ga izključili iz socialistične stranke. V Milanu je nato zasnoval lasten časopis "IL POPOLO D' ITALIA", ki je kasneje postal glasilo fašističnega gibanja. V vojni je sodeloval do leta 1917, ko je bil ranjen. 23. 3. 1919 je z drugimi vojnimi veterani ustanovil v Milanu revolucionarno nacionalistično skupino "FASCI DI COMBATTIMENTO" imenovano po starorimskem simbolu moči FASCES (sekira v šopu palic).

Njegovo fašistično gibanje se je razvilo v močen desni radikalizem, ki so ga podpirali mnogi veleposestniki iz Padske nižine, industrialci in vojaški oficirji. Fašistični črnosrajčniki so se borili proti socialistom, komunistom, katolikom in liberalcem (*skratka proti vsemu, kar leze in gre*). 28. oktobra 1922 po pohodu fašistov na Rim je Benito Mussolini dobil od kralja Emanuela III. mandat za sestavo koalicijske vlade. V letih 1925-26 je po dolgi krizi parlamenta zaradi umora socialističnega voditelja GIACOMO MATTEOTTI (*ubili so ga seveda Fašisti*), postavil enostrankarsko diktaturo. Njegova vlada se je pogodila s kapitalizmom, ukinila pa svobodne sindikate. Spor s cerkvijo je prekinil z LATERANSKIM KONKORDATOM s cerkvijo leta 1929, svojem najtrajnejšim vplivom na Italijo.

Od srede 30ih let je začel nasilno osvajalno politiko. V letih 1935-36 je osvojil Etiopijo in pomagal Francu v španski državljanski vojni. Sporazum (1936) z Nemčijo je leta 1939 postavil vojaško zavezništvo. Aprila 1939 je neučakano ukazal vojski, naj zasede Albanijo. V II. svetovno vojno je vstopil šele julija 1940, ko je bil padec Francije že blizu in je bilo videti, da Hitler zmaguje.

Po vrsti vojaških posegov Italije v Grčiji in severni Afriki, so voditelji njegove stranke Mussolinija zapustili. 25.6. 1943 ga je kralj odpustil in dal zapreti. 12. 9. pa so ga Nemci rešili in postavili za navideznega vodjo vlade v severni Italiji. Aprila 1945 je Mussolini s svojo ljubico Claro Petacci poskušal ubežati približujočim se zaveznikom. Pri jezeru Como so ga ujeli italijanski partizani in ga 28. 4. ustrelili in truplo obesili za noge na trgu v Milanu. Kasneje so ga pokopali v rodnem kraju Predappio.

Na začetku je bil "IL DUCE" = *vodja* v Italiji popularen, podporo pa je izgubil v 30ih letih, ko je nepremišljeno zvelkel Italijo v vojno. Malo jih je obžalovalo padec fašizma ali Mussolinijevo smrt.